

Gerechtshof te Amsterdam

derde enkelvoudige belastingkamer

12 oktober 1994

kenmerk: **93/4133**

PROCES-VERBAAL

van de mondelinge uitspraak in het beroep van X te Z,
belanghebbende,

tegen

een uitspraak van het Hoofd van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Z, de Inspecteur, gedagtekend 9 september 1993, betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting voor het tijdvak 1 januari 1988 tot en met 31 december 1989.

Het beroep is behandeld ter zittingen van 14 maart 1994 en 3 september 1994.

BESLISSING

Het Hof

- BEVESTIGT de uitspraak waarvan beroep,
- VERNIETIGT het kwijtscheldingsbesluit van de Inspecteur,
- VERLEENT kwijtschelding van de verhoging tot op 25% van het bedrag van de enkelvoudige belasting, en
- GELAST dat de Inspecteur het voor dit beroep betaalde griffierecht ad f 75,- aan belanghebbende vergoedt.

GRONDEN

1. In 1991 is vanwege de Inspecteur bij belanghebbende een boekenonderzoek ingesteld met betrekking tot de inkomstenbelasting voor de jaren 1988 en 1989 en de omzetbelasting voor de jaren 1988 en 1989. Tijdens het onderzoek werd geconstateerd dat de kasadministratie gebrek vertoonde:

- het kasboek vertoonde met regelmaat negatieve kassaldi het hoogste negatieve kassaldo dat in 1989 werd geconstateerd bedroeg f 4.100,--;
- controle op de kas werd niet uitgevoerd;
- een aantal privéuitgaven was als zakelijk geboekt;
- uit de vermogensvergelijking voor het jaar 1988 bleek een onwaarschijnlijk laag netto privé.

Een en ander heeft ertoe geleid dat de kasadministratie van belanghebbende werd verworpen.

2. Belanghebbende stelt zich op het standpunt dat de door Inspecteur berekende omzetbijtelling ter grootte van f 1.333,-- respectievelijk f 640,-- te hoog is vastgesteld. Hij heeft daarvoor aangevoerd dat de negatieve kassaldi kunnen worden verklaard door een viertal schenkingen van de moeder van belanghebbende.

Een eerste schenking ter grootte van f 2.500,-- zou op 30 december 1987 hebben plaatsgevonden. Ter staving daarvan heeft belanghebbende een bankafschrift overgelegd, gedateerd 16 december 1987. Uit dit bankafschrift blijkt dat de moeder op die datum een bedrag van f 2.500,-- bij de bank heeft opgenomen. De Inspecteur daartegenover heeft gesteld dat de eerstvolgende geldopname van de moeder op 25 januari 1988 heeft plaatsgevonden, waardoor aannemelijk is dat de moeder genoemd bedrag voor haar levensonderhoud heeft aangewend.

Een tweede schenking ter grootte van f 4.500,-- zou op 15 april 1988 hebben plaatsgevonden. Belanghebbende stelt dat hij die schenking in contanten van zijn moeder heeft ontvangen. Met dit bedrag zou belanghebbende de onderneming hebben opgestart. De Inspecteur daartegenover heeft gesteld dat van deze schenking nergens uit blijkt en dat deze ook niet strookt met de feitelijk in april 1988 door de moeder opgenomen bedragen, welke bedragen schommelen rond de f 100,-- tot f 300,--.

Een derde schenking ter grootte van f 4.000,- zou op 30 januari 1989 hebben plaatsgevonden. Ter staving daarvan heeft belanghebbende een bankafschrift overgelegd, gedateerd 25 januari 1989. Uit dit afschrift blijkt dat de moeder op die datum een bedrag van f 4.000,- bij de bank heeft opgenomen. De Inspecteur daartegenover heeft gesteld dat een geldopname op 25 januari 1989 past binnen het opnamepatroon van de moeder. De hoogte van het opgenomen bedrag heeft de Inspecteur verklaard door te stellen dat de moeder extra uitgaven heeft gedaan, bijvoorbeeld voor een reis of de aanschaffing van een kleurentelevisie.

Een vierde schenking ter grootte van f 3.000,- zou op 30 oktober 1989 zijn gedaan. Ter staving daarvan heeft belanghebbende een bankafschrift overgelegd, gedateerd 30 oktober 1989. Uit dit bankafschrift blijkt dat de moeder op die datum een bedrag van f 3.000,- bij de bank heeft opgenomen. De Inspecteur daartegenover heeft gesteld dat de vorige geldopname van de moeder dateert van 30 juni 1989 en f 1.500,- bedraagt en voorts dat de navolgende geldopname van 5 december 1989 dateert en f 200,- bedraagt. De Inspecteur acht het onwaarschijnlijk dat de moeder van een bedrag van f 1.500,- meer dan vijf maanden heeft kunnen rondkomen.

3. Het ligt op de weg van belanghebbende een verklaring te geven voor de in zijn administratie voorkomende negatieve kassaldi. Van bijzonder belang is de door belanghebbende gepretendeerde schenking op 15 april 1988. Belanghebbende heeft evenwel deze schenking, tegenover de gemotiveerde betwisting door de Inspecteur, op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt. Ook de overige schenkingen die belanghebbende van zijn moeder zou hebben ontvangen heeft belanghebbende, tegenover de gemotiveerde betwisting door de Inspecteur, niet aannemelijk gemaakt. De verschillende bankafschriften zijn onvoldoende grond voor het standpunt van belanghebbende.

Gelet op het vorenoverwogene acht het Hof belanghebbende niet geslaagd in de op hem rustende bewijslast dat zich geen negatieve kassaldi hebben voorgedaan. Ook overigens is niet gebleken dat de naheffingsaanslag tot een te hoog bedrag is vastgesteld.

4. Gelet op hetgeen onder 1. is overwogen is de conclusie gerechtvaardigd dat het aan opzet van belanghebbende is te wijten dat te weinig belasting is geheven. De Inspecteur heeft derhalve terecht de nageheven belasting verhoogd op de voet van artikel 21, eerste lid, eerste volzin, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Belanghebbende heeft nog aangevoerd dat de boete zich niet verhoudt tot het gepleegde feit. Het Hof kan belanghebbende in die grief volgen. Voor een juiste strafmaat dient mede in ogenschouw te worden genomen dat de kleine ondernemingsregeling -die een substantieel onderdeel uitmaakt van de naheffingsaanslag- naar aanleiding van de door de Inspecteur aangebrachte correcties voor belanghebbende is vervallen. In de gegeven omstandigheden acht het Hof een kwijtschelding tot op 25% van het nageheven bedrag aan belasting passend.

5. Het Hof acht geen termen aanwezig -partijen hebben dienaangaande geen opmerkingen gemaakt- een der partijen te veroordelen tot vergoeding van proceskosten op de voet van artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

De uitspraak is gedaan in raadkamer van 12 oktober 1994 door mr. Bijl, lid van de belastingkamer, in tegenwoordigheid van mr. Van Aalst als griffier.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal door het lid van de belastingkamer en de griffier ondertekend.

Van Aalst

Bijl

Aangetekend verzonden aan partijen op: 24 oktober 1994